

יום ההילולא של רחל אמנו

"וַיֵּשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרֵיתָךְ נָא אִם ה' וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם"

רחל מבכה על בניה

סדר תהלים, פסוקים, תפילה וסגולות לעולים לקבר רחל ולמתפללים בבית

י"א בחשון תשפ"ז • יום חמישי • 22.10.26

ההילולא נכנסת ביום רביעי בערב

2000

נערך על פי הדרכתו של
המקובל הצדיק הרב יוסף ביטון שליט"א

הגליון כולל פסוקים ושמות קדושים, ואם הודפס טעון גניזה

אחים ואחיות יקרים,

בי"א בחשון נפטרה רחל אמנו בדרך אפרת, ויעקב אבינו קבר אותה שם, על אם הדרך, ולא הביא אותה לקבורה במערת המכפלה. רש"י בפרשת ויחי (בראשית מ"ח, ז') מגלה לנו את הטעם: על פי הדיבור קבר אותה שם, "שתהא לעזרה לבניה". כשהגלה נבוזראדן את ישראל והם עברו בדרך ההיא, יצאה רחל על קברה, בכתה וביקשה עליהם רחמים, והקדוש ברוך הוא השיב לה: "יש שכר לפעולתך נאם ה', וישבו בנים לגבולם".

המקום הזה נבחר מלמעלה להיות מקום של תפילה. רחל אמנו עומדת שם על הדרך, ומבקשת רחמים על כל אחד ואחת מבניה, בכל דור ודור. והמדרש (איכה רבה, פתיחתא כ"ד) מגלה לנו במה כוחה גדול כל כך. כשחרב בית המקדש עמדו אברהם, יצחק, יעקב ומשה רבנו והתחננו על ישראל. ואז קפצה רחל אמנו ואמרה: אני, בשר ודם, לא קינאתי באחותי, ומסרתי לה את הסימנים כדי שלא תבוא לידי בושה. מיד נתגלגלו רחמיו של הקדוש ברוך הוא, ואמר: "בשבילך רחל אני מחזיר את ישראל למקומן". זה הסוד של היום הזה. מי שבא אל רחל, שיבוא עם הלב של רחל: לוותר, לפרגן, ולהתפלל גם על השני. כך מתפללים אצל רחל, וכך נענים.

בקובץ הזה סידרתי את פרקי התהלים, הפסוקים והתפילה, ואת המנהגים הטובים ליום הזה. מי שזוכה לעלות לקברה, יאמר אותם שם. ומי שאינו יכול להגיע, יאמר אותם בביתו ביום ההילולא ויכוון את ליבו לשם, וה' שומע תפילת כל פה. בזכותה של רחל אמנו תזכו לכל הישועות, אמן.

יוסף ביטון ס"ט

הכנה לתפילה

צדקה

לפני שמתחילים, נותנים צדקה לעילוי נשמת רחל אמנו. הגמרא מספרת (בבא בתרא י' ע"א) שרבי אלעזר היה נותן פרוטה לעני ורק אחר כך מתפלל, שנאמר: "אני בצדק אחזה פניך".

ואהבת לרעך כמוך

כמנהג שתיקן האר"י ז"ל לפני כל תפילה, אומרים: "הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך" (אשה אומרת: "הריני מקבלת"). אצל רחל אמנו זה עיקר גדול, כי כל כוחה בא מהוויתור שוויתרה בשביל אחותה.

נר לעילוי נשמתה

טוב להדליק נר לעילוי נשמת רחל אמנו ביום ההילולא. להתפלל גם על אחרים אמרו חז"ל (בבא קמא צ"ב ע"א): "כל המבקש רחמים על חבירו והוא צריך לאותו דבר, הוא נענה תחילה". הזכירו בתפילה גם את החולים, את המכחים לזיווג ואת המכחים לפרי בטן. זו הדרך של רחל אמנו, שכל תפילתה היא על בניה.

השם ושם האם

כשמבקשים על אדם, מזכירים את שמו ואת שם אמו.

סדר התהילים

רבים נוהגים לגמור ביום ההילולא את כל ספר התהלים על קברה. מי שזמנו קצר, יאמר לפחות את הסדר שלפניכם, לפי הסדר.

שבעת המזמורים

המזמורים שנהגו לומר בעלייה לקברי צדיקים: ל"ג, ט"ז, י"ז, ע"ב, צ"א, ק"ד, ק"ל.

פרק קי"ט לפי אותיות השם

אותיות השם רחל: ר, ח, ל. ואחריהן אותיות נשמה: נ, ש, מ, ה.

מזמורי תיקון רחל

שני המזמורים שאומרים בתיקון רחל שבתיקון חצות, על חורבן הבית ועל גלות הבנים: קל"ז, ע"ט.

מזמור כ', יענך ה' ביום צרה

אמר רבי יהושע הכהן (מדרש תהלים כ'): תשעה פסוקים יש במזמור הזה, כנגד תשעה חודשים שהאשה מתעברת בהם. ורחל אמנו, שנפטרה בלידה קשה, אצלה נהגו להרבות בתפילה על פרי בטן ועל לידה קלה.

מזמור קכ"ו, בשוב ה' את שיבת ציון

כנגד ההבטחה שקיבלה רחל אמנו: "ושבו בנים לגבולם".

פרק ל"ג

א רָנְנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה לִישְׁרֵים נְאוֹה תְהִלָּה: ב הוֹדוּ לַיהוָה בְּכָנוֹר בְּנִבָּל עֲשׂוֹר זְמִירוֹ-לוֹ: ג שִׁירוּ-לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הִיטִיבוּ גִגֵּן בְּתִרְוַעָה: ד כִּי יִשְׂרָאֵל דִּבֶּר-יְהוָה וְכָל-מַעֲשָׂהוּ בְּאַמוֹנָה: ה אֲהַב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מְלָאָה הָאָרֶץ: ו בְּדִבְרֵי יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל-צִבְאָם: ז כָּנַס כְּנֶדַם מִי הָיָם נִתֵּן בְּאֶצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: ח יִירָאוּ מִיְהוָה כָּל-הָאָרֶץ מִמָּוְנוּ יִגְוִרוּ כָּל-יֹשְׁבֵי תֵבֶל: ט כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא-צִוָּה וַיַּעֲמֵד: י יְהוָה הַפִּיר עֲצַת-גּוֹיִם הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: יא עֲצַת יְהוָה לַעֲזוֹלָם תַּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לִדָּר וְדָר: יב אֲשֶׁרִי הִגֹּי אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיו הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: יג מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת-כָּל-בְּנֵי הָאָדָם: יד מִמְּכוֹן-שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: טו הֵיכָר יַחַד לִפְנֵי הַמֶּבֶן אֶל-כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם: טז אֵין-הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרֵב חֵיל גִּבּוֹר לֹא-יִנָּצֵל בְּרֵב-כַּח: יז שֶׁקֶר הַסּוֹס לֹתְשׁוּעָה וּבֵרֶב חֵילוֹ לֹא יִמָּלֵט: יח הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל-יִרְאָיו לְמַיְחֲלִים לְחַסְדּוֹ: יט לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב: כ נַפְשָׁנוּ חִפְתָּה לַיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כא כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִפְנֵינוּ כִּי בְשֵׁם קֹדֶשׁוֹ בְּטַחָנוּ: כב יְהִי-חֲסִידְךָ יְהוָה עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:

פרק ט"ז

א מִכְתָּם לְדָוִד שְׁמִרְנִי אֶל כִּי-חֲסִיתִי בָךְ: ב אֲמַרְתָּ לַיהוָה אֲדֹנִי אַתָּה טוֹבָתִי בֶל-עָלִיךָ: ג לְקַדּוֹשִׁים אֲשֶׁר-בָּאָרֶץ הִמָּה וְאֲדִירִי כָל-חֲפָצֵי-בָם: ד יִרְבוּ עֲצָבוֹתָם אַחֵר מֵהָרוּ בֶל-אֶסֶף נִסְפֵיהֶם מִדָּם וּבֶל-אֲשָׂא אֶת-שְׁמוֹתָם עַל-שִׁפְתִּי: ה יְהוָה מִנֵּת-חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי: ו חֲבָלִים נָפְלוּ-לִי בְנַעֲמִים אַף-נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלִי: ז אֲבָרְךָ אֶת-יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצָנִי אַף-לִילּוֹת יִסְרוּנִי כְלִיוֹתִי: ח שְׁוִיתִי יְהוָה לִגְדִי תִמְיֵד כִּי מִיְמִינִי בֶל-אֲמוּט: ט לָכֵן שְׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אַף-בְּשָׁרִי יִשְׁכֵּן לְבַטַּח: י כִּי לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל לֹא-תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרָאוֹת שָׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֲרִיחַ חַיִּים שְׂבַע שְׁמֵחוֹת אֶת-פִּנְיָךְ נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נֶצַח:

פרק י"ז

א תִּפְלָה לְדָוִד שְׁמַעָה יְהוָה צִדֵּק הַקְּשִׁיבָה רִנָּתִי הֶאֱזִינָה תִּפְלָתִי בִלֹּא שִׁפְתִּי מִרְמָה: ב מִלִּפְנֵיךְ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל: ג בְּחִנָּת לְבִי פָקַדְתָּ לִלְלָה צִרְפָּתִנִי בֶל-תִּמָּצָא זְמוֹתִי בֶל-יַעֲבֹר-פִּי: ד לַפְעֻלּוֹת אָדָם בְּדִבְרֵי שִׁפְתֶיךָ אֲנִי שְׁמַרְתִּי אֲרָחוֹת פְּרִיץ: ה תִּמְכֵּךְ אֲשֶׁרִי בְּמַעֲגָלוֹתֶיךָ בֶל-נִמוּטוֹ כַּעֲמִי: ו אֲנִי-קִרְאתֶיךָ כִּי-תַעֲנֵנִי אֶל הַט-אֲזָנְךָ לִי שְׁמַע אֲמַרְתִּי: ז הִפְלָה חֲסִידְךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמִּתְקוֹמָמִים בִּימִינְךָ: ח שְׁמִרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת-עֵין בָּצֵל כְּנִפְיָךְ תִּסְתִּירֵנִי: ט מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֶה שִׁדּוּנִי אֲבִי בְּנִפְשִׁי יִקִּיפוּ עָלִי: י חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ פִימוֹ דִּבְרוּ בִּגְאוֹת: יא אֲשִׁירְנוּ עִתָּה סִבְבוּנוּ עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ לְנִטּוֹת בָּאָרֶץ: יב דְּמִינוּ כְּאֲרִיָּה יְכַסּוּף לְטָרוֹף וְכַכְפִּיר יֵשֵׁב בְּמִסְתָּרִים: יג קוֹמָה יְהוָה קִדְמָה פָּנָיו הִכְרִיעָהוּ פִּלְטָה נַפְשִׁי מִרָשָׁע חֲרָבָךְ: יד מִמִּתִּים יָדְךָ יְהוָה מִמִּתִּים מִחֲלָד חֲלָקָם בְּחַיִּים וְצִפּוֹנָךְ תִּמְלֵא בְטָנָם יִשְׁבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לַעֲזוֹלָלֵיהֶם: טו אֲנִי בָצֵדְךָ אֶחֱזָה פָנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהִקִּיץ תִּמְוִנָתְךָ:

פרק ע"ב

א לשלמה אלהים משפטיה למלך תן וצדקתה לבן-מלך: ב ידיו עמך בצדק וענייה במשפט: ג ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה: ד ישפט עניי עם יושיע לבני אביון וידכא עושק: ה יראוה עם שמש ולפני ירח דור דורים: ו ירד כמטר על-גז כרביבים זרזיף ארץ: ז יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד-בלי ירח: ח וירד מים עד-ים ומנהר עד-אפסי ארץ: ט לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחנו: י מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו: יא וישתחוו-לו כל מלכים כל-גוים יעבדוהו: יב כי יציל אביון משוע ועני ואין-עזר לו: יג יחס על-דל ואביון ונפשות אביונים יושיע: יד מתוך ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו: טו ויחי ויתן-לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל-היום יברכנהו: טז יהי פסת-בר בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פרו ויציצו מעיר כעשב הארץ: יז יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו ויתברכו בו כל-גוים יאשרוהו: יח ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: יט וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את-כל הארץ אמן ואמן: כ פלו תפלות דוד בן-ישי:

פרק צ"א

א ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: ב אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח-בו: ג כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר הוות: ד באברתו יסך לך ותחת-כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: ה לא-תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: ו מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: ז יפל מצודה אלף ורבבה מימינה אליה לא יגש: ח רק בעיניה תביט ושלמת רשעים תראה: ט כי-אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונה: י לא-תאנה אליה רעה ונגע לא-יקרב באהלה: יא כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל-דרכיה: יב על-כפים ישאונה פן-תגף באבן רגלה: יג על-שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: יד כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי: טו יקראני ואענהו עמו-אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: טז ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועת:

פרק ק"ד

א ברכי נפשי את-יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: ב עטה אור כשלמה נוטה שמים פריעה: ג המקרה במים עליותיו השם-עבים רכובו המהלך על-כנפי-רוח: ד עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: ה יסד ארץ על-מכוניה בל-תמוט עולם ועד: ו תהום כלבוש כסיתו על-הרים יעמדו-מים: ז מן-גערתך ינוסון מן-קול רעמה יחפזון: ח יעלו הרים ירדו בקעות אל-מקום זה יסדת להם: ט גבול-שמת בל-יעברון בל-ישובון לכסות הארץ: י המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: יא ישקו כל-חיתו שדי ישברו פראים צמאם: יב עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו-קול: יג משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיה תשבע הארץ: יד מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן-הארץ: טו ויין ישמח לבב-אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב-אנוש יסעד: טז ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: יז אשר-שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: יח הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: יט עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו: כ תנשת חשך ויהי לילה בו-תרמש כל-חיתו יער: כא הפפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם: כב תזרח

הַשֹּׁמֵשׁ יֵאָסְפוֹן וְאֶל־מַעֲוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: כִּג יֵצֵא אָדָם לַפַּעֲלוֹ וְלַעֲבָדָתוֹ עַד־עָרֵב: כִּד מָה־רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָהּ יְהוָה כָּלָם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה: כִּה זֶה הֵימָּה גָדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם שָׁם־רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיִּית קִטְנוֹת עִם־גְּדִלוֹת: כּו שָׁם אֲנִיּוֹת יְהֻלְכוּן לְוִיתָן זֶה יִצְרֶתָ לְשִׁחָק־בּוֹ: כִּז כָּלָם אֵלֶיָּהּ יִשְׁבְּרוּן לָתֵת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: כִּח תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטוּן תִּפְתַּח יָדָהּ יִשְׁבַּעוֹן טוֹב: כֹּט תִּסְתִּיר פָּנֶיהָ יִבְהִילוּן תִּסְתֵּף רוּחָם יִגְוַעוּן וְאֶל־עַפְרָם יִשׁוּבוּן: ל תִּשְׁלַח רוּחָהּ יִבְרָאוּן וְתַחֲדַשׁ פָּנָי אֲדָמָה: לא יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: לב הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וְתִרְעַד יַגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: לג אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיִּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי: לד יַעֲרֵב עָלָיו שִׁיחִי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: לה יִתְמוּ חֲטָאִים מִן־הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה הַלְלוּ־יָהּ:

פרק ק"ל

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְמָקִים קָרָאתִיהָ יְהוָה: ב אֲדַנִּי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תַהֲיִינָה אֲזַנֶּיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנִי: ג אִם־עוֹנוֹת תִּשְׁמַר־יָהּ אֲדַנִּי מִי יַעֲמֹד: ד כִּי־עַמָּךְ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּגְדָּל: ה קוִי־תִי יְהוָה קוֹתָה נַפְשִׁי וּלְדַבְּרוֹ הוֹחֵלְתִּי: ו נַפְשִׁי לֹא־דַנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: ז יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֲסֵד וְהִרְבָּה עֲמוֹ פְדוּת: ח וְהוּא יַפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנֵתָיו:

פרק קי"ט לפי אותיות השם

רחל, ואחר כך נשמה

ר

קנג ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי: קנד ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חייני: קנה רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו: קנו רחמיך רבים יהוה כמשפטך חייני: קנו רבים רדפי וצרי מעדותך לא נטיתי: קנח ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו: קנט ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חייני: קס ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקה:

ח

נז חלקי יהוה אמרתי לשמור דבריך: נח חליתי פניה בכל לב חנני כאמרתך: נט חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך: ס חשתי ולא התמהמהתי לשמור מצותיך: סא חבלי רשעים עונני תורתך לא שכחתי: סב חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקה: סג חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך: סד חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני:

ל

פט לעולם יהוה דברך נצב בשמים: צ לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד: צא למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך: צב לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי: צג לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חיינני: צד לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי: צה לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן: צו לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד:

נ

קה גר לרגלי דברך ואור לנתיבותי: קו נשבעתי ואקימה לשמור משפטי צדקה: קז נעניתי עד מאד יהוה חייני כדברך: קח נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני: קט נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: קי נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי: קיא נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה: קיב נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב:

ש

קסא שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי: קסב שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: קסג שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי: קסד שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה: קסה שלום רב לאהבי תורתך ואין למו

פרק קי"ט לפי אותיות השם

רחל, ואחר כך נשמה

מכשול: קסו שפירתי לישועתך יהוה ומצותך עשיתי: קסז שמרה נפשי עדותך ואהבם מאד: קסח שמרתי פקודיך ועדותך כי כל דרכי נגדה:

מ

צז מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי: צח מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי: צט מפל מלמדי השפילתי כי עדותך שיחה לי: ק מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתני: קא מפל ארח רע פלאתי רגלי למען אשמור דברך: קב ממשפטיך לא סרתני כי אתה הורתני: קג מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי: קד מפקודיך אתבונן על פן שונאתי כל ארח שקר:

ה

לג הורני יהוה דרך חקיה ואצונת עקב: לד הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב: לה הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי: לו הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע: לז העבר עיני מראות שוא בדרךך חייני: לח הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך: לט העבר חרפתי אשר יגרתני כי משפטיך טובים: מ הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חייני:

פרק קל"ז

א על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנדותינו: ג כי שם שאלנו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: ז זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

פרק ע"ט

א מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים: ב נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחיתו ארץ: ג שפכו דמים פמים סביבות ירושלם ואין קובר: ד היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: ה עד מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך: ו שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעו ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: ז כי אכל את יעקב ואת נהוה השמו: ח אל תזכר לנו עונות ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: ט עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: י למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך: יא תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה: יב והשב לשכנינו שבועתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני: יג ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך:

לישועה ולפרי בטן

פרק כ'

א למנצח מזמור לדוד: ב יענה יהוה ביום צרה ישגבה שם אלהי יעקב: ג ישלח עזרה מקדש ומציון יסעדה: ד יזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה: ה יתן לך כלבבה וכל עצתך ימלא: ו נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך: ז עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו: ח אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: ט המה פרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: י יהוה הושיע המלך יענהו ביום קראנו:

לגאולה ולקיבוץ הבנים

פרק קכ"ו

א שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים: ב אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה: ג הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים: ד שובה יהוה את שיבתנו כפיקים בנגב: ה הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: ו הלון ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמותיו:

פסוקים לומר על הקבר

קוראים את דברי הנביא (ירמיהו ל"א, י"ד עד ט"ז):

כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו: כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ אויב: ויש תקנה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים לגבולם:

המתפללים על פרי בטן מוסיפים (בראשית ל', כ"ב):

תפילתה של רחל אִמֵּנוּ

מדרש איכה רבה, פתיחתא כ"ד

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה קִפְצָה רַחֵל אִמֵּנוּ לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמְרָה רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, גְּלוּי לִפְנֵיהָ שִׁיעֶקֶב עֲבֹדָה אֶהְבֵּנִי אֶהְבֵּה יִתְרָה וְעֶבֶד בְּשָׁבִילִי לְאַבָּא שְׁבַע שָׁנִים, וְכִשְׁהַשְׁלִימוֹ אוֹתָן שְׁבַע שָׁנִים וְהִגִּיעַ זְמַן נִשְׁוֹאֵי לְבַעֲלִי, יַעֲץ אָבִי לְהַחֲלִיפֵנִי לְבַעֲלִי בְּשָׁבִיל אַחוֹתִי, וְהִקְשָׁה עָלַי הַדָּבָר עַד מָאֵד כִּי נִוְדָּעָה לִי הָעֵצָה, וְהוֹדַעְתִּי לְבַעֲלִי וּמִסֵּרְתִּי לוֹ סִימָן שִׁפְכִיר בֵּינִי וּבֵין אַחוֹתִי כְּדֵי שֶׁלֹּא יוּכַל אָבִי לְהַחֲלִיפֵנִי, וְלֵאחֹר כֵּן נִחַמְתִּי בְּעֵצְמִי וְסִבַּלְתִּי אֶת תַּאֲוֹתַי וְרַחֲמֹתַי עַל אַחוֹתִי שֶׁלֹּא תֵצֵא לְחֶרֶף, וְלַעֲרֹב חֲלָפּוֹ אַחוֹתִי לְבַעֲלִי בְּשָׁבִילִי, וּמִסֵּרְתִּי לְאַחוֹתִי כָּל הַסִּימָנִין שֶׁמִּסֵּרְתִּי לְבַעֲלִי, כְּדֵי שִׁיְהֶא סָבוּר שֶׁהִיא רַחֵל. וְלֹא עוֹד אֵלָּא שֶׁנִּכְנַסְתִּי תַּחַת הַמָּטָה שֶׁהִיא שׁוֹכֵב עִם אַחוֹתִי וְהִיא מְדַבֵּר עִמָּה וְהִיא שׁוֹתֶקֶת וְאֲנִי מְשִׁיבָתוֹ עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִפְּרֹד לְקוֹל אַחוֹתִי וְגַמְלֹתַי חֹסֵד עִמָּה, וְלֹא קִנְאָתִי בָּהּ וְלֹא הוֹצֵאתִיהָ לְחֶרֶף. וְכֵּן אֲנִי שֹׂאֲנִי בְּשׁוּר וָדָם עֹפֵר וְאֹפֵר לֹא קִנְאָתִי לַצָּרָה שְׁלִי וְלֹא הוֹצֵאתִיהָ לְבוֹשָׁה וְלַחֲרָפָה, וְאַתָּה מֶלֶךְ חַי וְקַיִם, רַחֲמֵן, מִפְּנֵי מָה קִנְאָתְךָ לַעֲבוּדָת כּוֹכָבִים שֶׁאֵין בָּהֶם מִמָּשׁ, וְהִגְלִיתְךָ בְּנֵי וְנִתְּרוֹגוּ בְּחֶרֶב וְעָשׂוּ אוֹיְבִים בָּם כְּרִצּוֹנָם. מִיָּד נִתְּגַלְגְּלוּ רַחֲמֵינוּ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר, בְּשָׁבִילֵךְ רַחֵל אֲנִי מַחְזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל לְמִקְוָמוֹ, הֲדָא הוּא דְכָתִיב: כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים רַחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהַנְחִים עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנּוּ. וְכָתִיב: כֹּה אָמַר ה' מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבְּכִי וְעֵינֶיךָ מִדִּמְעָה כִּי יֵשׁ שֹׁכֵר לִפְעֻלָּתוֹ; וְגו', וְכָתִיב: וַיֵּשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתוֹ; נָאִם ה' וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם.

תפילה ליום ההילולא

רבנו של עולם, אב הרחמים והסליחות. באתי לפניך ביום ההילולא של רחל אמנו, בזכותה ובזכות מסירות נפשה, שוויתרה על עצמה כדי שאחותה לא תבוא לידי בושה, ומאז היא בוכה על בניה ואינה נחה.

כשם ששמעת לקולה ואמרת לה "מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה, כי יש שכר לפעולתך", כן תשמע לקולי ולקול כל עמך ישראל, ותמלא משאלות ליבי לטובה.

כאן יבקש כל אחד את בקשתו בלשונו, ויזכיר את שמו ואת שם אמו.

שלח רפואה שלמה לכל החולים, ופקוד בזרע של קיימא את כל המחכים לפרי בטן, ותן לידה קלה לכל המעוברות. זמן זיווג הגון לכל המחכים, פרנסה בכבוד ובהרחבה, שלום בבית ונחת מהילדים.

ותשיב בנים לגבולם, ותגאלנו גאולה שלמה במהרה בימינו.
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, ה' צורי וגואלי. אמן.

2000
מחברים את עם ישראל